

[Chr. J. Hansen.]

derfor også nu glædet mig, at den højtærede landbrugsminister har opmærksomheden henvendt på dette spørgsmål og fornylig har udtalt, at noget af det, han anser for mest nødvendigt og vigtigt i den kommende tid, er, at mælken leveres, som den kommer fra kørerne; og når man kender den højtærede landbrugsministers vilje til at gøre ret og skel, er det en udtalelse, der hilses med tilfredshed af befolkningen. Jeg håber snart, den tid er inde, da der kan blive råd til denne ændring til det bedre, ikke mindst af hensyn til det arbejdende folk og til børnene. Danmark har jo i år haft en god høst, og takket være en dygtig landbostand er den bjerget godt, og jeg nærer heller ingen tvivl om, at den vil blive udnyttet og omsat fornuftigt. Kan dette sammenlagt bidrage til, at et så vigtigt næringsmiddel som mælken kan leveres uforfalsket, er det en fordel for alle parter.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje ting. Jeg anser lovens forlængelse for at være en nødvendighed, og jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling og gennemførelse i det høje ting.

Bjerg: Den forlængelse af den gældende lov, som det foreliggende lovforslag går ud på, er, som det er sagt, vedtaget enstemmigt i det andet høje ting. Det drejer sig jo om billigørelse af leveomkostningerne her i landet.

Gang på gang møder man udtalelser om, at disse tilskudsordninger, disse restriktioner, ønskes afløst i størst muligt omfang, og den samme tale lyder fra regeringens side, så det må vel med tiden kunne lade sig gøre at få noget gjort ved denne sag. Det ville være dejligt, om vi kunne få dem afløst, så vi igen kunne få normale tilstande her i landet. De skatter, som disse ordninger medfører, har jo nået en sådan højde, at de kan virke hæmmende på produktionen. Skatterne tåler ikke godt at blive forhøjet ret meget mere; grænsen er her sikkert nået for, hvad der er godt for samfundet i dets helhed. Det er meget store byrder, der pålægges staten ved denne ordning; som det er blevet sagt her fra talerstolen, vil tilskuddene blot til de her omhandlede levnedsmidler andrage ca. 160 mill. kr., og jeg kan derfor godt forstå, at der i det andet høje ting har været store betænkeligheder ved lovforslaget. Vi håber allesammen på, at der kan blive en rigelig tildeling af de forskellige levnedsmid-

idler, og vi har hørt, at den ærede ordfører for socialdemokratiet (Chr. J. Hansen) var så glad ved, at der nu var tildelt en ration fedt; men vi må stadigvæk huske på, at jo rigeligere disse tildelinger bliver, jo større bliver skattebyrden, jo større bliver det tilskud, som skal ydes fra statens side.

Der var i folketingsudvalget enighed mellem udvalget og landbrugsministeren og finansministeren om at nedsætte et udvalg til undersøgelse af det udkast, som de konservative var fremkommet med, til en ændring af ordningen, for at der muligvis kunne findes en ordning, hvorved de økonomisk dårligst stillede i vort samfund kunne holdes skadesløse, men således at tilskudsordningens ophævelse på den anden side ikke fik en inflatorisk indvirkning på vort pengevesen; og hvis det virkelig er muligt at finde frem til noget sådant, ville vi sikkert allesammen hilse det med glæde.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet talte om tildelingen af spisefedt. De 12 mill. kr., som udgiften dertil andrager, er jo ikke noget ubetydeligt beløb, og jeg synes derfor også, det er rigtigt, som mit parti har fremhævet det i udvalgsbetænkningen fra det andet høje ting, at der bliver sat en undersøgelse i gang med henblik på at skaffe noget andet og billigere fedtstof tilveje. Jeg forstår ikke rigtigt den ærede ordførers udtalelse om, at vort parti ikke skulle være interesseret i, at vi fik så stor en eksport som muligt, for at vi derved kunne få så stor en import som muligt af råvarer og andre livsnødvendige varer her til landet. Jeg synes aldrig, jeg har set udtalelser fra vor side, der er gået i modsat retning.

Loven skal jo nu foreløbig — og det må jeg udtale min tilfredshed med — kun gælde til 31. marts 1949, og vi må så håbe på, at der i den mellemliggende tid findes en udvej for at få ændret noget ved loven, muligvis finde en bedre ordning end den nuværende. Den store skattebyrde, som hviler på befolkningen, kan som sagt meget let blive en stor fare i fremtiden for hele vort produktionsapparat.

Jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Jørgen Jørgensen: Også fra vor side kan vi tiltræde forlængelsen af den gældende lov, og jeg er enig med socialdemokratiets ærede ordfører i, at der er jo ikke anden forskel på den gamle og den nye lov end den med de små og de store bogstaver. Men det, der for os konservative har været problemet, er, om man ikke skulle have